

ла *заржчалъ*. Въ второ-то прѣдложение дума-та *каквото* не зависи отъ глагола *похвалитъ* и става свръшнь съжзъ. Това сжште-то може да ся каже и за относително-то мѣстоимение *штото*, коюто ся зима, и за съжзъ, и за относително мѣстоимение.

Пятко то става, то сѣда, то лѣга. Въ тѣна прѣдложения съединителный съжзъ *то* ся не употребилъ като раздѣлителнь.

Задаткы. Измыслѣте си сами примѣры на главны и придаточны прѣдложения, конто да сж свръзаны помежду си по всичкы-ты казаны начинны.

Прѣпишѣте 29-тж статийкж отъ сборника; раздѣлѣте ъж на прѣдложения и покажѣте, какъ и по какво сж свръзаны или раздѣлены тѣна прѣдложения.

96. *Кокошка-та има крыла, нѣ тяжко хвърка*. — Колко прѣдложения има тука? Съ какво сж свръзаны? Зашто има между тѣхъ запятж? *Кокошка-та, ако и да има крыла, на тяжко хвърка*. Съ какво сж свръзаны тука прѣдложения-та? Въ пръвый примѣръ второ-то прѣдложение е *привързано* на прѣво-то съ *единъ* съжзъ; а въ второ-то и двѣ-тѣ прѣдложения *сж свръзаны едно съ друго съ два съжза*, зашто и двѣ-тѣ прѣдложения зависать едно отъ друго и изричать само заедно пльнж смѣсль. Такъвж свръзкж на прѣдложения-та ште наречемъ *двойнж*. Така свръзка става или съ *двоенъ* съжзъ, или съ мѣстоимения, и нарѣчина, конто замѣнявать съжзты-ты.

Задаткы. Размѣтнѣте тѣна двойно-свръзаны прѣдложения и покажѣте, съ какво сж свръзаны: *Каквато го е люлка залюлѣла, такъва го и долюлѣла*. — *Што е попово, то е готово*. — *Какъто му е умъ-тъ, такъвъ му е и домъ-тъ*. — *Ако не въ тѣквы, а то въ кратуны*. — *Кждѣто го не сѣнешъ, тамъ расте*. — *Който сѣди подъ крушк-тж, той паде круши*. — *Кога дъждь прѣвалѣ, и качулъ му на главж*.

Съединѣте въ едно свръзано слово по нѣколко отъ долни-ты откъснжты прѣдложения;